

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 22. Concilium Romanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

tur, ut canones isti ad duos illius Provin-
ciae Episcopos, qui a Concilio Venetiensi
abfuerant, nimirum Victorium Cenoma-
nensem, & Thalassium Andegavensem di-
rigerentur.

Sæculum V.
A.C. 462.

§. XXII.

Concilium Romanum.

Cum quidam, cui Nomen Hermes, Epis-
copus Blyterensis fuisset ordinatus,
eum Cives nolebant recipere, quod an-
teactæ vitæ dedecus, ut verum erat, Epis-
copatu indignum redderet. Contemptu
incitatus Hermes Ecclesiam Narbonen-
sem invasit; tum ipse, & Episcopus Bly-
terensis Romam ad S. Leonem Papam, &
Hilarum Papam libellos supplices mit-
tunt. Hilarus, quem etiam Diaconus, *Hil. ep. 7.*
Joannes nomine, quid rei subesset, edo-
cuerat, præprimis Leontio Arelatensi scri-
psit, petens, quæ facta fuissent cum ad-
iunctis, ad se mitteret in Libello, cui
ipse, & alii Episcopi subscripsissent, ut se-
cundum ea sententiam ferre possit. Hæc
epistola tertia Nov. anno 462. data est.
Missi ab utraque Parte delegati, & duo
ex Gallia Episcopi Faustus, & Auxanius
Romam profecti, interfuerunt Concilio,
a Papa eodem Mense Nov. celebrato cum
Episcopis, qui magno numero, & e di-
versis Provinciis ad diem ordinationis
ejus anniversariam honorandam conve-

E e e 4 nerant.

Sæculum V.
A.C. 462. nerant. Judicata Hermetis causa, latam a Concilio Sententiam Papa Episcopis Provinciarum Viennensis, Lugdunensis, Narbonensis, & Alpium penninarum perscripsit. Hæc epistola tertia Dec. Imperatore Severo Consule, eodem anno 462. data.

Ep. 8.

In ea deciditur, ut ex indulgentia, & ad conservandam bonam pacem, Hermes Episcopatum Narbonensem retineat, addita conditione, ne Potestate gaudeat ordinandi Episcopos, sed illa ad Constantium Episcopum Ucetia, illius Provinciae Seniore, translata sit, ita autem, ut, defuncto Hermete, jus ordinandi ad

c. 2.

Episcopum Narbonensem redeat. Quo futuris temporibus a similibus jurgiis caveatur, Episcopi Gallia monentur, ut singulis annis Concilia Provincialia agant, in illis locis, ubi congregari possint. Istud haud dubie ideo additur, quod per hostiles tumultus non ubique, ut Canones præciperent, Concilia agere liceret. Leontius Episcopus Arelatensis locum, & tempus Concilii, datis ad Metropolitanos Litteris, indicet; at vero in causis majoris momenti, quæ in Concilio Provinciali componi non poterunt, Sacra Sedes consulatur.

c. 3.

Episcopi sine Metropolitanæ sui litteris ex Provincia non abeant, si litteræ denegentur, Episcopum Arelatensem interpellent. Ecclesiæ prædia, nisi Concilii

c. 5.

cilli Auctoritas intercedat, alienare non possint. Leontius Papæ Libellum obtulerat, quo aliquas Ecclesiæ Arelatensis Parochias, a S. Hilario Prædecessore suo, alienatas, repetebat. At Papa hujus rei judicium Galliarum Episcopis reliquit.

Sæculum V.
A.C. 463.

§. XXIII.

Epistolæ Hilari in Causa S. Mamerti Viennensis.

Hilario Papæ relatum, Mamertum, Episcopum Viennensem, Ecclesiæ Diensi invito populo, & vi adhibita Episcopum ordinasse; præterea in Ecclesiæ Romanæ tabulis invenit, Ecclesiam Diensem in illarum numero non recenferi, quæ Ecclesiæ Viennensi subjicerentur. Nam secundum S. Leonis dispositionem illi Ecclesiæ quatuor non plures aliæ, nimirum Valentia, Tarentasia, Geneva, & Gratianopolis erant subordinatæ. Hilarus Papa litteris ad Leontium Arelatensem datis conquestus, quod de hoc molimine se non edocuisset, ait: *banc causam examina in Concilio, quod juxta nostra mandata singulis annis agi oportet, & cui tu præsis. Hujus ordinationis rationem a Mamerto exige, & omnia communi epistola ad nos perscribe.* Hæc epistola 10. Octobr. anno 463. Basilio Consule, data. Papa ad Episcopos quoque Provinciarum Viennensis, Lugdunensis, Narbonensis, & Al-

Sup. lib.

XXVII.

§. 49.

Leo ep. 50.

al. 109.

ep. 9. to. 4.

Conc. pag.

1043.

Ep. 10.

E e e 5

pium